

30.1.2015

TEATIS LIIKMETELE

Teema: Petitsioon nr 2479/2013, mille on esitanud Hispaania kodanik Rafael Navarro Garcia Hispaania rannakaitseseaduse (Ley de Costas) kohta

1. Petitsiooni kokkuvõte

Petitsiooni esitaja pöördub Euroopa Parlamendi poole, et saada abi seoses seaduslikult ehitatud kinnisvara hüvitiseta konfiskeerimise juhtumiga. Ta rõhutab, et tema omandi konfiskeerimise aluseks oli õigusakti 22/1988 ja selle muutmisakti 2/21013 tagasiulatav kohaldamine, mida ta peab ebademokraatlikuks ja ebaseaduslikuks. Ta usub, et demokraatlikus riigis, nagu seda on tema kodumaa, peavad olema tagatud tema põhiõigused, nagu omandiõigus, õiguskindlus ja mittediskrimineerimine. Ta esitab oma isiklikust konfiskeerimisjuhtumist kronoloogilise ülevaate.

2. Vastuvõetavus

Tunnistatud vastuvõetavaks 23. oktoobril 2014. Euroopa Komisjonil paluti anda teavet (koduorra artikli 216 lõige 6).

3. Euroopa Komisjoni vastus, mis saadi 30. jaanuaril 2015

Euroopa Komisjon on teadlik raskustest, mida on osale ELi kodanikest Hispaanias põhjustanud Hispaania rannikuseaduse (Ley de Costas) kohaldamine.

Nagu on juba täheldatud vastustes paljudele petitsioonidele, mis puudutavad Hispaania rannikuseaduse alusel toimunud sundvõõrandamisi, puudub ELil asjaõiguse küsimustes pädevus. Komisjon ei saa seega uurida Hispaania rannikuseaduse sundvõõrandamist puudutavate sätete vastavust ELi õigusele ega kommenteerida nende sätete vastavust Hispaania põhiseadusele. ELi pädevuse puudumist selles valdkonnas on taas kord toonitatud

vastuses kirjalikult vastatavatele küsimustele E-011695/2012 ja E-000407/2013.

Hispaania valitsus võttis rannikuseaduse muutmiseks 13. juulil 2012 vastu seaduseelnõu projekti.¹ Komisjon kohtus Hispaania keskkonnaministeeriumi esindajatega ning pidas tervitatavaks kavatsust suurendada Hispaania rannikul kinnisvara omavate isikute õiguskindlust.²

Hispaania valitsus esitas 1988. aasta rannikuseaduse muutmise seaduse eelnõu 5. oktoobril 2012. Hispaania parlament võttis uue seaduse vastu 29. mail 2013. Uus seadus pikendab kaitsealale ehitatud kinnisvara kehtivat kontsessiooni 30 aastalt 75 aastale. Lisaks on avaliku halduse organid kohustatud kinnisvararegistris registreerima lõpliku ja ajutise eraldusjoone, et ostjatel oleks põhjalikum teave sellest, kas kinnistu asub kaitsealal ning milline on ala täpne asukoht ja piirid. Sellegipoolest ei kehtestata seadusega rahalist hüvitist kinnisvaraomanikele, kellele see seadus on raskusi põhjustanud.

Järeldus

Nagu juba mainitud, saab komisjon sekkuda vaid olukorras, kus on toimunud väidetav Euroopa Liidu õiguse rikkumine. Antud küsimuses ei ole järeelmeetmete võtmine ELi pädevuses.

Seda, kas Hispaania ametiasutuste pakutav kompensatsioonisüsteem on kooskõlas Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikaga, peaksid uurima siseriiklikud kohtud ning siseriiklike õiguskaitsevahendite ammendamise järel Euroopa Inimõiguste Kohus ise. Komisjon on teadlik, et Euroopa Inimõiguste Kohtusse on esitatud selle seaduse vastased hagid.

Kui petitsiooni esitaja leiab, et tema inimõigusi on rikutud, võib ta esitada kaebuse Euroopa Nõukogu Euroopa Inimõiguste kohtusse (Euroopa Nõukogu, 67075 Strasbourg-Cedex, Prantsusmaa). Euroopa Inimõiguste Kohus võib küsimusega tegeleda siiski alles siis, kui kõik siseriiklikud õiguskaitsevahendid on ammendatud.

¹ "Proyecto de Ley de Protección y Uso Sostenible del Litoral y de modificación de la Ley de Costas", <http://www.magrama.gob.es/es/costas/temas/anteproyecto.aspx>.

² http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-880_en.htm.